

Sabır Acıysa Da Sonu Salamettir

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

Nimetlerin elden çıkması ve artması için şükretmek lazımdır. Allahü teâlâ, **(Verdiğim nimetlere şükrederseniz onları arttırırım. Şükretmezseniz elinizden alır, şiddetli azap ederim)** buyuruyor. Cüneyd-i Bağdadi hazretleri, (Şükür, Allahü teâlânın ihsan ettiği nimetleri, Onun istediği gibi, Onun istediği yolda kullanmaktır) buyuruyor.

Hiçbir şeyden dolayı, hiçbir şikâyetle bulunmamak lazımdır. Şikâyetle bulunmak, nimetleri unutmak, şükretmemek demektir. Dolayısıyla nimetlerin elden çıkması ve azapların gelmesi demektir. Bir musibet geldiğinde tevbe ve istigfar edip sabretmelidir. Çünkü hadis-i şerifte, **(Bir haksızlıkla karşılaştığınızda, susup sabrederseniz Allahü teâlâ o haksızlığı muhakkak giderir)** buyuruluyor. Susmak dile hâkim olmak, sabır ise kalbe hâkim olmak demektir. Aksi durumda yani susulmaz ve sabredilmezse haksızlığın giderilme ihtimali olduğu kadar giderilmeme ihtimali de vardır.

İşimizi ihtimallere bırakmamalıyız. Kazanmak muhakkak iken kaybetmek çok yanlış olur. **(Sabreden zafere ulaşır)** hadis-i şerifi, sabrın sonunun her zaman selamet olduğunu bildiriyor. Sabır döneminde acele etmemeli. Acelecilik şeytandandır. Şeytandan olan hiçbir şeyde hayır yoktur. Eğer acele edip, sabretmezsek, belalar artar. Fakat bu dönemde sabredersek, sonu muhakkak selamet olur. Şunu iyi bilelim ki, varlıkta imtihan daha zordur. Çünkü varlıkta nefsin bütün arzuları ayaktadır ve nefsi frenlemek daha zordur. Yokluktaysa, nefsi azdıracak fazla sebep yoktur.

Merhum Nasreddin Hoca, derdine çare aramayıp, (Yâ Rabbî, bu derdi benden alma!) diye dua eder. Duyanlar şaşırıp sebebini sorduklarında, (Bu dert giderse daha büyüğü gelebilir, çünkü mümin, bela ve musibetten kurtulmaz. Buna alıştım, belki ona sabredemem) der. Müminin başı dertten kurtulmaz. Bir dert giderse başka bir dert gelir. İllet yani hastalık, zillet yani itibarsızlık, kılllet yani fakirlik, eksik olmaz. Mümin, dünyada âhiretteki yerine göre karanlıktadır, ama âhirette ebedî aydınlığa kavuşacaktır. Kâfir de dünyada, âhiretteki yerine göre aydınlıktadır, ama âhirette ebedî karanlığa gidecektir. İkisi bir olur mu?

Kaynak: dinimizislam.com